

РУСТИГЕЛЛО

Стига това, господарю.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Ще си държишь гола сабя-та, за да не губишь
врѣме да ѝ вадишь като та повикамъ.

РУСТИГЕЛЛО

Добрѣ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Рустигелло! земи двѣ сабы. Може една-та да ся
счуни — иди сега.

[Рустигелло излиза отъ малка-та врата]

ЕДИНЪ ВРАТАРЪ, като влиза отъ голѣма-та порта.

Госпожа Херцогиня желае да ся разговори съ
Ваше Высочество.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Кажете ѝ да влѣзе.

ПОЗОРИЩЕ II.

ДОНЪ АЛФОНСЪ, ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, като влиза яростна.

Господине, Господине, това е срамно, грозно
безчестно. Нѣкой-си отъ народътъ ви — знаете ли
това, Донъ Алфонсъ? — укривилъ на жена ви и-
мя-то кое-то е подписано подъ армоаріа-тъ на фа-
милиѣ-тъ ми възъ лице-то на самый ви палатъ. То-
ва станало прѣзь день-тъ, отъ кого? незнаѣж, нѣ
само знаѣж че ми докача честь-тъ. Подиграватъ
ся съ име-то ми, и подданица-тъ ви, които сѣ
най-безсрамній народъ у всички Италія, събрали
ся около гербъ-тъ ми, за да ся смѣятъ като около